

Tuần Báo Vô Vi

4 tháng 10 năm 2015

Số 258

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Vượt tầng ô trược là vượt làm sao ?
2. Tinh thần phục vụ có hữu ích gì cho người truyền pháp hay không ?
3. Sự gia trì dẻo dai có hữu ích gì không ?
4. Thiên ân là sao ?
5. Muốn tham gia trận đồ tâm linh thì phải làm sao ?
6. Trí tuệ phân minh là phân minh chuyện gì ?
7. Thực hành có trật tự và đúng giờ có hữu ích gì không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

San Diego, 13/12/97 4 :20 AM 1) Hỏi: <i>Vượt tầng ô trước là vượt làm sao ?</i> Đáp: Thừa vượt tầng ô trước là tự thực hành pháp môn, tự khai mở bên trong, thật sự hưởng thụ tu tiến, hiểu rõ nguyên khí giữa Trời Đất và Đạo, đạt tới sự quân bình của nội tâm, thì mới thật sự vượt khỏi tầng ô trước. Kệ : Thực hành kiểm chứng rõ ràng tiến Cương quyết chơn tu tự tiến xuyên Đời đạo giải phần mê loạn chấp Tự tu tự tiến rõ chơn truyền.	Las Vegas, 14/12/97 2 :40 AM 2) Hỏi: <i>Tinh thần phục vụ có hữu ích gì cho người truyền pháp hay không ?</i> Đáp: Thừa tinh thần phục vụ của người truyền pháp, lúc nào cũng dần thân xây dựng vô quái ngại thì mới thật là người tu. Kệ : Thực hành chất phác chẳng khờ ngu Dùng mãnh tu tâm thoát khỏi mù Trí tuệ không ngừng tâm thức giác Đời nay loạn động chỉ mê mù.
Las Vegas, 15/12/97 3 :15 AM 3) Hỏi: <i>Sự gia trì dẻo dai có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thừa sự gia trì dẻo dai rất hữu ích cho người chơn tu, lập trường không thay đổi chỉ có phát triển không thụt lùi, gia tăng thanh tịnh. Kệ : Tâm minh kiến tánh tự nhiên hành Khai triển tâm linh tự hướng thanh Sáng suốt bình tâm quy một mối Trời ban tình đẹp tự tâm hành.	Las Vegas, 16/12/97 4 :05 AM 4) Hỏi: <i>Thiên ân là sao ?</i> Đáp: Thiên ân là phước Trời cho mà chúng ta đã và đang mang từ kiếp trước đến bây giờ mới được hội nhập vào cơ thể, có tâm linh và biết tâm linh. Tu mà biết được nguyên lý của Trời Đất thì rất vững vàng và thanh tịnh. Kệ : Vui hành chẳng có mơ hồ dối Nhứt quyết một lòng chẳng thả trôi Chất phác thực hành tâm nói rộng Bình tâm thanh tịnh tiến từ hồi.
Las Vegas, 17/12/97 4 :10 AM 5) Hỏi: <i>Muốn tham gia trận đồ tâm linh thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn tham gia trận đồ tâm linh thì phải tu hành tinh tấn, mỗi mỗi phải đổi mới, phù hợp với luồng điện chấn động của trung tâm sinh lực cần khôn vũ-trụ, ánh sáng sẽ khôi phục, tâm trí thức giác sự sai lầm của chính mình mà tu. Kệ : Tạo khôn tự giải tâm mê mù Thức giác trùng tu chẳng có ngu Trí tuệ thông hành minh sự thật Thực hành thanh tịnh chẳng còn ngu.	Las Vegas, 18/12/97 4 :55 AM 6) Hỏi: <i>Trí tuệ phân minh là phân minh chuyện gì ?</i> Đáp: Thừa phân minh hiển thanh và hiển trực để dứt khoát nhanh chóng hơn. Kệ : Giận là trực khí khó phân minh Tha thứ thương yêu rõ tiến trình Minh đạo thông đời tâm dễ dứt Bình minh sáng tỏ hiện muôn hình.
Las Vegas, 19/12/97 1 :35 AM 7) Hỏi: <i>Thực hành có trật tự và đúng giờ có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thừa mỗi mỗi thực hành có trật tự đều hữu ích cho phần hồn lẫn thể xác. Kệ : Mỗi mỗi hình thành trong trật tự Thông khai giải tiến tự vui cười Phân minh sáng suốt cùng vui tiến Giải bỏ phiền tâm tự mình cười.	

DUYÊN KIẾP ĐƯƠNG HÀNH (tiếp theo)

...

Thầy: Không biết, không biết chữ, người không biết viết chữ lại biết chữ, đó là kinh vô tự đó, thấy chưa?

Bạn đạo: Kêu bằng cái số của ông kinh lý hoài, có bao nhiêu không? Ông có kinh lý đầy bụng mà không biết xài, có đánh mà đánh không đúng chỗ.

Thầy: Con người khai ngôn thuyết ngữ nhưng mà người người không nghe, rồi có nhiều thằng khùng nói bậy có người nghe. À! Cho nên, nó có sự bí ẩn mà người ta không thấy. Cho nên, luôn luôn từ bao nhiêu, bao nhiêu ngàn năm người ta cũng dùng hai chữ huyền bí, nó bí ẩn.

Bạn đạo: Hôm nay gọi ông giúp đỡ chút coi. Cô Kim trình độ như sao mà để cho nghiên cứu cho tất cả bạn đạo nghe chơi.

Thầy: Cái đó không có được xài ở nơi đây.

Bạn đạo: Chỉ ông biết, mình biết thôi.

Thầy: Bây giờ các bạn chỉ lo tu thực hành để cảm hóa tất cả những nghịch cảnh của nội tâm và những chuyện hiểu lầm đen tối của mình chưa làm xán lạn cho nội tâm được, cần phải thực hành để tu, dốc lòng tu, thiết thực tu; chớ không nên nghĩ nhiều chuyện u ơ, rồi nó càng lạc đề và chậm tiến, phải hành đi. Còn những cái tăng cao mình hành được, rồi một chút xíu thôi là mình hiểu rồi, không có nên nói nhiều nữa những cái chuyện đó rồi làm lạng quạng cho những người mới tu, không tiến được.

Chỉ có bao nhiêu soi hèn, pháp luân, thiền định đem lại sức khỏe cho các bạn. Ổn định thần kinh trong phương pháp trị bệnh không tốn thuốc men. Tâm lẫn thân được tiến giải là cái phương pháp cứu cánh duy nhất cho mọi người dù bạn có bệnh uống thuốc đi nữa mà không đổi tánh thì bệnh bạn cũng còn. Tất cả y sĩ, bác sĩ ở thế gian không ông nào dám bảo đảm tôi trị bệnh hết bệnh cho người khác, chỉ người đó tự trị mới là đúng.

Bây giờ, các bạn đã thấy cái quá trình thân lẫn tâm của các bạn từng đau khổ, từng đại đột, từng đen tối là mình không chịu sửa mà thôi. Bây giờ chúng ta thấy sửa rồi, chúng ta mới rõ cái vạn sự khởi đầu bởi nhứt không, không có cái gì đáng chấp, đáng nể, đáng sợ, sửa đề tiến.

Cho nên, lúc nào cái tâm khảm của chúng ta cũng trong không đề tiến giải, chớ không nên đặt vấn đề mê tín mê muội mà không tiến, không làm. Cho nên, tôi đòi hỏi các bạn muốn học phải dôn cái ảnh hưởng thẳng nơi tôi. Tôi đã làm cái gì mà được tiến hóa, cũng làm bao nhiêu đó thôi, cũng soi hèn, cũng pháp luân, cũng thiền định, cũng làm mọi chuyện trong tình thương và đạo đức. Thì các bạn muốn tiến vô trong cái chỗ hạnh phúc an nhàn muôn đời con đường của ông Tư đã đi và tôi đã và đang đi thì các bạn ý thức được các bạn cũng đi được. Cái này nó ngoại lệ cấm giới của gia đình, ngoại lệ cấm giới của nhân loại, chỉ mọi người nào có thích tự tiến giải và làm cho mình được hữu ích trở nên một con người hữu ích, tự giác không tham lam, thật thà không làm điều sai quấy và không gây đau khổ cho người khác, cái đó là cái quan trọng nhứt.

Cái định luật đó và sự công bằng đó, Nhơn loại đã và đang khao khát sự công bằng đó. Bây giờ, chúng ta tu đây, chúng ta lập sự quân bình tư tưởng của đầu óc chúng ta. Rồi chúng ta thực thi sự tiến giải đó, để cho mọi giới mọi nơi được gần chúng ta thấy rõ sự công bằng sẵn có nơi tâm của họ. Nếu họ chịu tự sửa, ăn năn, hối cải thì ở nơi nào họ cũng có sự công bằng, không cần giết chóc nhau mới có công bằng. Đó, lấy cái tình thương đạo đức, cái đó là trường sanh bất tử.

Cho nên, các bạn lần lần, lần lần, lần lần ý thức rõ, nhưng mà phải dày công tu luyện mới thấy. Cái tuổi tác của các bạn ngồi ở đây có người sáu, bảy chục tuổi, những người đó họ muốn cái gì? Họ muốn đem lại sự công bằng và tình thương của đạo đức. Mà chính quá trình họ đã làm gì? Họ ở trong cái chỗ cạnh tranh ác trực. Ngày nay, họ cũng phải buông bỏ để tiến về cái đường lối sáng suốt ở bên trên chỉ gom vào trí óc chuyển biến theo cái tuổi già nua, tế bào tự diệt là cái sự sân hận đó không còn nữa, thì chỉ còn phần thượng trí hóa giải, thì cái phần đó nó mới tiến về tình thương và đạo đức.

Hỏi chứ các bạn có tu cái pháp này các bạn mới tiến, còn các bạn không tu tiến không? Vẫn tiến! Một trăm năm không tiến thì hai trăm, hai trăm không tiến thì ba trăm, ba trăm không tiến cả ngàn cả ức năm, các bạn cũng vẫn ở đó nhưng mà tiến

chậm. Còn cái này chúng ta đã có nhân quần giúp đỡ chúng ta cho chúng ta thấy rõ tình thương là cao quý thì các bạn thiếu bình tĩnh mà không thấy đó thôi, chớ chính các bạn đã có tình thương. Các bạn biết nâng niu từ đầu chí chân, các bạn biết làm cho mặt mày các bạn trơn láng sắc đẹp rõ rệt, bạn thích, khoái, đó là tình thương. Rồi còn quần áo bên ngoài cũng là tình thương của nhơn quần đóng góp.

Cho nên, bạn có từ tâm thì càng ngày càng thấy rõ chúng ta đang ở trong tình thương đạo đức và chúng ta sống nằm ngay trong chơn lý của mọi loài; mà mình quên đi và mình đem sự tăm tối lên làm cho tư tưởng mất quân bình, rồi đâm ra mê tín nhiều động. Còn chúng ta tu cứ bình thân tu, đi tới tình thương cho mọi người. Tôi đã nói rõ là nhân loại đang khao khát tình thương và đạo đức, đó là công bằng của định luật.

Cho nên chúng ta chịu tu chúng ta đi trước một vòng và chúng ta có thể nói tự hào rằng chúng ta sẽ đóng góp nhiều cho nhân quần bất cứ ở nơi nào. Để cho mọi người được tự thấy hành động của chúng ta và họ sẽ trở về với căn bản sẵn có của họ tiến tới ngôi vị của họ và hưởng hạnh phúc muôn đời.

Đó, thì phải cố gắng không nên nôn nóng. Nhiều người nói: Ôi! Tôi tu cái pháp này nó hay quá, mà tại sao không phổ biến lẹ lẹ cho người khác. Người ta chưa tới, giờ giấc chưa tới có cơ duyên để ngộ pháp. Bây giờ mình có buộc họ, họ cũng không có

theo. Cho nên mình cứ lấy tư tưởng lành để cho mọi người ở xung quanh chúng ta và trong cơ tạng chúng ta mọi giới được tiến hóa như ta trước hết, nhiên hậu mới ảnh hưởng xung quanh chúng ta thì các bạn đâu có lo. Các bạn là cái bóng đèn sáng suốt, bạn đi vô trong bóng tối nào thì họ cũng cần cái ánh sáng đó.

Cho nên, các bạn cứ tu đi, cố gắng tu đi, không có nên nôn và không có nên đòi hỏi nhiều rồi không làm, mong muốn nhiều rồi thấy mình thất bại, chớ các bạn đi từ từ thì các bạn thấy tiến rõ ràng. Những người không tu đang tiến, tiến trên đà tiến hóa của nhân loại, hai mươi bốn trên hai mươi bốn đang tiến. Hôm qua tư tưởng khác, bữa nay nó lại thay đổi, một nó lại khác, tuổi càng già lại càng thay đổi, nó đi tới chớ đâu có đi thụt lùi. Nó thấy rõ, càng ngày nó thấy rõ, cái chết của con người là phải có, cái sanh của con người là phải có và cái sự đụng chạm là phải có, mà nhờ sự đụng chạm tôi mới có tiến hóa, nhờ người ta khi dễ ngày nay tôi mới biết bạn cái áo lành, nhờ người ta ghét tôi ngày nay tôi mới biết chữ.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 2/10/1977)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

HỒI ỨC VỀ HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

(Trước thiên đường Culver City, thời gian 1982-1983)

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ là cơ chế quan trọng nhất trong sự phát triển Vô-Vi hải ngoại nhưng nay đã không còn. Tương tự là thiên đường Culver City và thiên đường Fountain Valley. Thiên đường Culver City xin lập hội, thiên đường Fountain Valley là địa chỉ đầu tiên của hội. Tất cả đã thành những kỷ niệm đẹp của thuở mới vào tu.

A. 1979: THIÊN ĐƯỜNG CULVER CITY

Năm 1979, Đức Thầy đến Phi Luật Tân. Một chị sinh viên du học cùng một số bạn đạo tị nạn 1975 rủ nhau mượn một căn nhà để bảo trợ Đức Thầy và đặt cơ sở cho sự phát triển Vô Vi hải ngoại tại: 5333 Inglewood Blvd, Culver City (Los Angeles, CA, USA).

Tuy không thành công bảo trợ Đức Thầy qua Mỹ nhưng **cơ sở đầu tiên của Vô Vi với 4 bạn đạo làm chủ** (sau này có nhiều bạn đạo khác đến cư ngụ) đã phát triển tốt: tái bản sách Tôi Tầm Đạo (1979), Kinh A Di Đà Chú Giải, Thượng Đế Giảng Chơn Lý (mới từ VN gửi qua, tái bản và dịch ra tiếng Anh), đón các người tìm hiểu về pháp lý, mời Đức Thầy từ Canada qua thuyết giảng (từ 1980), **lập nhà in Vô Vi trong garage** (khoảng cuối năm 1981) in các sách Văn Đạo, Văn Tự Vô Vi, Địa Ngục Du Ký. Làm việc cho Vô Vi căn bản là không có lương. Anh thợ in có lần đòi quá ngặt xiu.

Thiền đường gần phi trường LAX nên rất dễ dàng đưa đón bạn đạo phương xa đến tham dự các khóa học địa phương, các đại hội (Long Beach, Las Vegas), hay lên thiền viện Vĩ Kiên trên núi Arrowhead. Đến giữa thập niên 1980, cô sinh viên theo săn sóc Đức Thầy, hai người khác tách ra, nhà in dời về Quận Cam, thiền đường bị bạn đạo Quận Cam cạnh tranh nên hoạt động không mạnh. Đến cuối thập niên 1990 thì trả căn nhà lại cho chủ.

B. 1981: HỘI ÁI HỮU VÔ-VI HOA KỲ

1. **Chuẩn bị:** Đầu năm 1980, một bạn đạo đưa tôi đến thiền đường Culver City nhờ cô sinh viên chỉ cách hành pháp. Tại đây tôi gặp lại một bạn học cũ ở Cal State Northridge, khi đó tôi là hội trưởng hội sinh viên VN, anh là hội phó (anh học luật lúc còn ở VN). **Anh đang viết By-Law** (tuyên ngôn, một loại hiến pháp) **xin lập hội theo lời dạy của Đức Thầy.**

Trong các lần bạn đạo gặp nhau ở Nam Cali, có **anh chị TDL** và cô con gái út hơn 10 tuổi rất hăng say nên anh được đề cử làm hội trưởng hội ái hữu sắp lập.

Khoảng năm 1981, cuối tuần, tôi đang ngồi trong phòng khách thiền đường thì có một gia đình 4 người đến thăm. Lớn tuổi nhất là bác sĩ HVD và người vợ, con gái là chị X/A và người chồng là **kỹ sư LVL đang làm manager cho một hãng lớn** ở Nam Cali (người này bằng cấp rất nhiều).

Theo lời khuyên của Đức Thầy, bằng tâm thức, anh TDL, vì anh không biết tiếng Anh, xin chuyển trách nhiệm hội trưởng cho anh LVL.

2. **Thủ tục.** Trong một buổi họp bạn đạo, tôi nhận nhiệm vụ đây ân phước là **bỏ tiền túi ra mượn luật sư** để xin lập hội. Văn phòng luật sư trên đường Wilshire Blvd, Los Angeles. Có thanh diển của Đức Thầy nên công việc rất trôi chảy. Tôi bỏ ra 800 dollars, 500 là lệ phí luật sư, 300 đặt cọc với tiểu bang. Nếu lập hội thất bại, tiền mất.

Với tư cách Secretary (Tổng Thư Ký), **tôi ký tên trên By-Law và nội quy** (Ông luật sư chép nguyên văn nội quy của đạo Cao Đài, chỉ sửa nhiệm kỳ một năm thành hai năm). Địa chỉ hội là thiền đường Fountain Valley, Orange County, CA.

Viên chức lâm thời cho hội gồm:

- Anh LVL là hội trưởng,
- Bác HVD làm cố vấn,
- Các bạn đạo thiền đường Culver City đều có chức vụ quan trọng trong ban quản trị.

Một thời gian sau, bác HVD hỏi một bạn đạo về tình hình của hội, có ai lo thủ tục gì hay không? Trừ anh LVL, các bạn đạo khác đều không biết mình có tên trong ban quản trị của hội.

3. **Những công trình chánh:** Đầu năm 1982, anh LVL nhắn tôi đến văn phòng luật sư, chi nhánh Bolsa, để lấy con dấu vì hội đã được liên bang và tiểu bang chấp thuận. Vài hôm sau anh LVL nhận được \$300 từ tiểu bang, khoe với tôi. Tôi vội vàng giải thích: “*Tiền đó là của em, không phải của hội!*”

Anh LVL bổ nhiệm các chức vụ mới, đa số là các bạn đạo ở quận Cam: tổng thư ký, thủ quỹ, ban tu học (hướng dẫn bạn đạo mới)... Riêng tôi phụ trách kinh sách cùng với anh PNT.

Anh LVL làm hội trưởng nhiều nhiệm kỳ. Có một nhiệm kỳ có hai bạn đạo Bắc Cali và Tây Bắc (Oregon, Washington state) ra tranh cử để giành quyền lợi cho hai thiền viện Hai Không và Nhẫn Hoà. Tiếng là hội Hoa Kỳ nhưng anh LVL chỉ lo cho thiền viện Vĩ Kiên ở Nam Cali, các thiền viện kia thì dành công quả cho bạn đạo địa phương. Kết quả là có một nhiệm kỳ, hội ái hữu Hoa Kỳ có ba hội trưởng cùng quản trị (tam tam chế) không mấy vui vẻ. Nhiệm kỳ sau, bạn

đạo chỉ bầu cho một mình anh LVL. Lúc này, tôi nghe nói anh LVL xin với Đức Thầy giúp anh giữ việc làm, kết quả hãng cho ông xếp của anh nghỉ việc thay vì cho anh về nhà ngồi nhắm mắt!

Các công trình của Hội Ái Hữu Vô-Vi Hoa-Kỳ rất nhiều, tôi chỉ nhớ các việc chánh:

- Tổ chức các đại hội quốc tế kỳ 1 và 4 ở Long Beach,
- Điều hành nhà in ấn tổng các loại sách, đặc san, Lá Thư Thiên Đường (1982 đến thập niên 1990),
- Tổ chức các khóa sống chung Nam Cali,
- Xây cất và điều hành Thiền viện Vĩ Kiên với các khóa học được tổ chức quy mô hơn do Đức Thầy giảng dạy và ban ân điển...

4. **Hội trưởng kế tiếp.** Đến đầu thập niên 1990, bạn đạo chán anh LVL, bèn nghe theo Đức Thầy, **bầu chị X/A** (vợ anh LVL) làm **hội trưởng** để đừng mất các lợi tức của hội trong quá khứ. Lúc này, bạn đạo Nam Cali ít khi cần kêu gọi đóng tiền vì có nhà in (sách miễn phí nhưng nhiều người sợ tội phước nên móc bóp giúp hội làm công quả in kinh) và những dịch vụ bất vụ lợi nhận ít tiền từ chính phủ. Chị X/A làm hội trưởng vài nhiệm kỳ thì đến các bạn đạo khác (NVM, DNT, TLQ...) nhưng sau này vì không có nhà in, không có xe, tôi ít đến quận Cam nên không có nhiều chi tiết. Cũng trong thập niên này, thiền đường Fountain Valley được bán đi, bạn đạo họp ở một nơi gần Disneyland. Sau này có thiền đường Thiền Thức ở Westminster. Hiện nay là Trung Tâm Xây Dựng Vô Vi lớn đẹp. Mỗi thiền đường một vẻ nhưng mức phát triển mạnh nhất vẫn là t/đ Fountain Valley, có một ngày có 15 bạn đạo mới đến thiền đường xin chỉ cách thực hành.

5. **Nhà in Vô-Vi.** Theo lời dạy của Đức Thầy, **nhà in được dời xuống quận Cam** cuối năm 1982, nằm trên đường Dillow, Westminster (khu trung tâm Little Saigon), bạn đạo ai cũng thích sinh hoạt vui vẻ tại đây. Nhiều loại sách được in ra như 3 cuốn

Phụ Ái Mẫu Ái (thượng, trung, hạ), 4 sách Du Ký của Thánh Hiền Đường, nhiều sách Thư Từ Lai Vãng, Bé Tám Bàn Bạc, Thiện Ý, các sách của Đức Tổ Sư...

Máy in hiệu AB-Dick loại nhỏ, máy đóng chế tạo thủ công... làm khó các thợ in bạn đạo. Thợ in chánh từ t/đ Culver city là NNH, tại địa phương có các anh TVĐ, ĐQT, sau này có thêm anh Q (Los Angeles), Q (Orange)... Quản lý nhà in là anh chị LVG (giữ băng cassette cho hội) và hai con. Các bạn đạo đến công quả lai rai thì nhiều đêm không hết. Ngủ giữ nhà in có hai bác N, bác R (Theo luật định thì không được cư trú trong cơ sở thương mại). Có lần bắt được một người cạy cửa trộm tiền trong thùng Tủ Hỉ và ngủ quên trong phòng khách, phải cần chị X/A đến sở cảnh sát xác nhận (Chị nói “Chỉ có mấy chục đồng, không đáng truy tố”).

Đến cuối thập niên 1990, kinh sách thừa thớt, bạn đạo ít đến nên thanh điển cũng yếu, cơ sở bên cạnh nhà in bị cháy, hội Vô Vi được đền khá nhiều tiền vì kinh sách “bị hôi khói, không bán được”. Hãng bảo hiểm đền tiền nhưng không tái tục giao kèo bảo hiểm. Vài tháng sau, **nhà in bị cháy** (hình như bị nổ giầy điện), không được đền đồng nào, bèn chuyển nhiệm vụ kinh sách cho anh chị Kh/H ở Bắc Cali.

Đây là một bước tiến nhảy vọt cho phẩm chất kinh sách:

- Các sách in trong **garage thiền đường Cuver City (1981 - 1982)** đóng rất lỏng lẻo (keo rẻ tiền). Trong các hội chợ Tết, nếu đồng hương làm quyền sách rớt xuống đất, có nhiều hi vọng bìa sách rớt ra. Đôi khi ruột sách văng ra 3, 4 phần.
- Đến **quận Cam**, sách in tốt hơn. Khi in bìa sách Thiền Đường Du Ký, tôi nằm nghe giáo sư ĐMN (dịch sách) và anh thợ in NNH tranh đấu với nhau suốt đêm về phẩm chất.
- Đến **Bắc Cali** (thập niên 1990 đến nay), anh chị Kh/H tái bản với phẩm chất rất chuyên nghiệp, có thêm bản quyền. Các chữ Hán gà bò của tôi trong sách Đời Đạo Song Tu in ở Nam Cali không còn tìm thấy nữa.

C. 2009: THIÊN CA, ĐẾN ĐÂY TA ĐÀN H GIÃ TỪ

Cuối thập niên 1990 có người treo cờ đỏ trên phố Bolsa liên quan đến Vô Vi, các cơ quan truyền thông tìm anh LVL hỏi tin thì anh trốn mất, không trả lời. Có bạn đạo thiên đường lưu động bắt mẫn, **lập hội mới** “Hội Ái Hữu Vô Vi Nam Cali”. Hội Hoa Kỳ có thiền viện Vĩ Kiên và nhà in, hội này không có. Hai hội mới đầu hoạt động song song, sau đó sáp nhập. Khi các hội ái hữu Vô Vi địa phương khắp Hoa Kỳ bầu xong hội trưởng, các hội trưởng (*kể cả hội Nam Cali*) sẽ ứng cử vào hội Hoa Kỳ. Kết quả luôn luôn là hội Nam Cali thắng (*Vì không ai muốn lái xe 300 dặm từ Bắc Cali hoặc bay vài ngàn dặm từ miền Đông qua Nam Cali để sửa ống nước cho thiền viện Vĩ Kiên!*)

Đến năm 2009, các **hội trưởng** đảo chánh **nhóm Thiên Ca** (*điều hành Vô Vi Multimedia Product, viết tắt là VMP*) và có khuynh hướng muốn thống nhất Vô Vi thế giới. **Như vậy, ban điều hành mới này sẽ quản trị tất cả sinh hoạt của Vô Vi.** Hội Nam Cali sợ mất thiền viện Vĩ Kiên (*nhà in đã mất từ lâu*) và các công việc khác bèn chấm dứt hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, nay chỉ còn hội Nam Cali.

Thay lời kết: Phục vụ chúng sinh là phục vụ Thượng Đế, nhất là phục vụ cho Vô Vi thì được ân phước vô cùng. Khi công quả viên mãn thì cũng có cơ hội trở lại phục vụ chính mình nhiều hơn, lo sửa tâm sửa tánh.

*Khương bửu Võ
Los Angeles, ngày 27/9/2015*

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hương tâm cầu nguyện cho thân mẫu của bạn đạo Cao Thị Thu Hương, là cụ bà Quan Thị Ba, sinh ngày 15 tháng 08 năm 1910, từ trần ngày 29 tháng 09 năm 2015 (*nhằm ngày 17 tháng 08 năm Ất Mùi âm lịch*) tại Portland, Oregon, USA, hưởng thọ 105 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Thành tâm cảm ơn quý bạn đạo
Nam Mô A Di Đà Phật vạn vật thái bình

Các bạn đạo tại Calgary đồng phân ưu và cảm tạ.

Vấn Đạo qua Internet

Hỏi: Kính thưa Thầy tại sao khi làm Pháp Luân Chiếu Minh con hít vào thở ra 78 lần mà nước bọt trong miệng lên, con phải nuốt nước bọt xuống, con không thở liên tục được và đứt hơi thở trong 1 giây, kính thưa Thầy nếu như vậy thì có ảnh hưởng gì không ? Kính xin Thầy chỉ dạy cho con. Con kính xin cảm ơn Thầy.

Một bạn đạo ở VN.

Đáp: Khi hít thở bị nước bọt dâng lên, là chứng minh bao tử bị hàn. Mỗi buổi sáng, cần uống nửa trái chanh với nước lọc với chút tiêu và muối trước khi ăn sáng 30 phút. Nếu ăn chay, thì luộc rau phải bỏ gừng hay là uống bột nghệ pha với mật ong.

Hỏi: Kính thưa Thầy !

Con đi học ở Austin, TX và con mướn apartment để ở, con ở chung với một người bạn. Bạn con thường bị ma nhát hay lòi kéo khi ngủ. Nó sợ quá nên đã chạy qua apartment khác. Riêng con, con không bị nhát nhưng lúc tối con ngồi thiền, có khi 3 hoặc 4 đêm liên tiếp ở chỗ trung tâm chân mày con bị giật liên tiếp (nó giật rất mạnh đến nỗi con phải mở mắt ra). Sau đó, nó yên ổn chừng 3 tuần rồi hiện tượng cũ lại xảy ra trong 2 ngày liên tiếp. Con không biết trung tâm chân mày con bị giật là do nó chống trả với thiêng liêng hay là thần kinh con bị yếu. Hơn nữa, gần đây con phát hiện ra ở chỗ của con ở cách nghĩa địa khoảng 0.5 - 1 km nghĩa địa ở ngay hướng Nam. Con không thể đi chỗ khác ở vì con đã ký hợp đồng cho nên con phải ở đây thêm 1 semester nữa. Con kính xin chỉ dạy cho con, con phải làm sao? Con có cần xả thiền khi hiện tượng này xảy ra hay không ? Con xin đa tạ Thầy.

Con tên là VTMT

Đáp: Khi Soi Hồn bị giật ngay trung tâm chân mày là luồng điện bắt đầu hội tụ. Cứ nhìn đó mà niệm Phật thì mọi sự sẽ êm xuôi. Không nên nghĩ về chuyện mờ mả, mỗi phần đều có vị trí, không thể loạn được, chúng ta là người tu thành tâm hướng thiện, sửa mình cứu người là cần thiết. Không gì quý bằng xây dựng tâm từ bi tức là thành tâm tu

tiên, hành đúng pháp thì sẽ được yên vui. Nghĩ bậy tạo loạn cho chính mình, dắc lòng phát triển tâm thức của chính mình, thì sẽ đem lại sự hòa bình cho mọi giới. Cố gắng tu để phát triển tâm từ bi của chính mình là cần thiết trong giai đoạn này. Người sợ ma là chứng minh thần kinh của hành giả bị suy yếu. Vậy nên xem bác sĩ, uống thuốc bổ dưỡng thần kinh khỏi óc thì sẽ yên.

Bạn đạo Toronto kính gửi lời thăm Đức Thầy

Hỏi: Kính thưa Thầy, thuốc OMX có thể trị được chứng bệnh nước tiểu có chất acid hay không ?

Đáp: Về OMX, nên liên lạc với người trách nhiệm cung cấp loại thuốc vi khuẩn này, là anh Vương Thanh Sơn hay chị Hứa Bạch Mai.

Hỏi: Trong kinh Thiên Đường Du Ký (trang 293), Dương Sinh diện kiến Đức Thế Tôn, Tể Phật nói, "Thế giới Tây Phương Cực Lạc là nơi cực sung sướng; bảy lần rào, bảy lần lưới, bảy hàng cây vây quanh kín bốn phía.!!

Tể Phật nói đây rõ ràng là không phải nói trong Tiểu Thiên Địa, như Thất Trùng La Vọng v.v...mà nói về Đại Thiên Địa.

Tại sao ở một nơi thanh cao mà còn phải rào lưới quá kỹ - còn hơn ở trần gian vậy. Bộ có thất bảo nên sợ mất sao ?

Xin Bé Tám phá ngu cho Lắm Cắm.

Đáp: Cơ thể thì có thất tầng la vọng, nơi đại thanh tịnh, cũng có nguyên khí của thất tầng la vọng, bảo vệ trong xây dựng do chính công đức của hành giả tu tiến hình thành. Cho nên mọi người muốn biết nơi đó, chỉ dày công tu tiến thì mới có dịp đến đó, và sẽ hiểu rõ căn duyên của mọi việc. Dùng óc phàm lý luận, chỉ tạo sự lằng cằng và không đi đến đâu. Sự hiện diện của chúng ta hiện tại không có tính trước nhưng ngày nay cũng được hiểu một phần đạo, cảm thấy bất ngờ ngộ được chân lý mà thôi. Thiền bất khả luận bàn, chỉ có hành, sẽ thấy và sẽ hiểu trong thanh tịnh mà thôi.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ ÚC CHÂU

Melbourne ngày 22-01 1997

Kính thưa anh Lương,

Vì nay đã đi làm việc lại, thành em không thể đi dự Đại hội Úc Châu tổ chức tại Sydney được. Nhớ lại những ngày Đại hội ở Thái Lan, thời gian tuy ngắn ngủi. Nhưng đầy kỷ niệm và vui thú. Em đã gởi 1 cuốn video mà em đã quay trong kỳ đại hội, qua Paris để chị P xem xong gửi tiếp qua LONDON cho anh chị H xem. Như vậy họ sẽ thấy hoạt động của anh lúc này ra sao ? HN con gái chị P, cùng 2 đứa con, nó hiện ở Paris thăm bà ngoại. Tụi nó sẽ về lại Sydney ngày 4-2-97 nếu anh còn ở lại Sydney sau ngày đó thì xin anh đưa dùm cho anh Cách, địa chỉ và telephone của anh để một khi tụi nó về lại Sydney, em sẽ gọi điện thoại kêu con HN đi thăm anh. Ngày sau khi về lại Úc, em đã gọi điện thoại cho chị L, TK. Và nói với chị những lời anh đã dặn, kể đó em có gửi cho chị 1 lá thư, 1 số tài liệu và chỉ dẫn cách uống và mua O M X tại chi nhánh ở Melbourne. Ngoài ra em còn gửi kèm 1 lá thư mà em viết cho người downline về O M X của em ở Adelaide để cho chị K mượn 2 cuốn video về O M X nếu chỉ thấy cần tìm hiểu thêm. Kỳ này anh C mời ông bà Dr Fernando (Ph D in science) chief executive officer của O M X ở Úc châu, đi Sydney để gặp anh và để thuyết trình về O M X trước đại hội nếu cần thiết. Anh Cách sẽ đem đi khá nhiều OMX. Em muốn nhắc lại với anh là OMX được phép bán tại Úc như là 1 thực phẩm, thành không tiện nói nhiều về trị bệnh.

Theo kinh nghiệm của em, người già cả và có bệnh nặng khi uống OMX phải tiếp tục uống thuốc của toa bác sĩ, và lượng OMX phải gia tăng từ từ để tránh phản ứng quá mạnh nguy hiểm. Một khi có kết quả tốt, sau 1 thời gian từ từ giảm lượng OMX xuống thí dụ :

ngày 1 và 2 : sáng 1 viên, tối 1 viên

ngày 3 và 4 : sáng 2 viên, tối 1 viên

ngày 5 trở đi : sáng 2 viên, tối 2 viên

OMX có 1 loại skin oil, ngoài thoa da vết lở rất công hiệu, còn có thể dùng cho phong thấp ... đặc biệt là hay fever, chảy nước mũi. Sáng dậy xong, mỗi bên lỗ mũi bôi 1 giọt, hít vô 1,2 lần, thì hôm đó sẽ không chảy nước mũi; nếu có cũng không đáng kể.

Cuối thư em xin chúc anh mạnh khỏe vui vẻ và Đại Hội ở Sydney thành công mỹ mãn.

Em, H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, 30/01/1997

Chú H,

Tôi vui nhận thư chú kể lại đại hội Thái Lan và chúng ta đã tương hội, và mọi người đều phát tâm muốn làm một điều tốt lành cho những người kế tiếp. Như chú mang theo thuốc để giúp đỡ người khác, còn tôi giảng đạo để mọi người thức tâm để tự thanh lọc lấy sự trần trược của chính mình mà tự tu tự tiến. Chúng ta càng ngày tuổi tác càng gia tăng thì thấy rõ cuộc đời ta đã làm nhiều chuyện không cần thiết. Ngày hôm nay chú hiểu được qua cuộc giảng của chúng tôi, chú thấy phần hồn là chủ của thể xác chứ không phải xác là chủ của phần hồn. Nhưng người đời thì lấy đó để tương trợ lẫn nhau, nhưng mà không hiểu được trực giác của chính mình tức là phần hồn làm chủ thể xác mà lo tu tiến hướng về thanh tịnh thì nó mới sáng tỏ phần hồn. Đó là sự sáng suốt để hỗ trợ và xây dựng cho cơ tạng cuối cùng này được tiến hóa trong thanh nhẹ.

Ngày hôm nay chú đại lý được thuốc này mục đích làm gì? Mục đích để đưa sự sống cho con người để hiểu lấy cái gì là bạn, cái gì là thù trong một kiếp làm người. Ngay trong không khí cũng có thể đem được trực khí và hại thân. Nếu chúng ta người tu có mục đích vô sanh bất diệt thì không có

sự hại thân và không có mê tín dị đoan. Không khai triển được trực giác của chính mình là sai lầm hết. Tu mà nhờ đỡ không khai triển trực giác của chính mình là tự hủy mà thôi. Thượng Đế đã cho cơ hội cuối cùng chúng ta có cơ thể, có đầy đủ, những gì bên ngoài có chúng ta đều có. Có tim gan tỳ phế thận, kim mộc thủy hỏa thổ đó là sự an bài của cả Càn Khôn Vũ-Trụ và chúng ta lập lại trật tự thì chúng ta mới thấy được màu sắc. Ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang đã ẩn tàng trong tâm thức chúng ta nhiều kiếp không phải một kiếp. Nếu chúng ta thành tâm hành pháp, khứ trước lưu thanh mới là kêu bằng tu. Có giải trước lưu thanh mới đem lại trật tự cho chính ta. Bây giờ ở xứ Úc văn minh này, chú thấy rõ có downtown trật tự hơn, phố tàu không có trật tự bằng downtown tại sao? Vì sự sống cần trật tự để cho mọi người an vui. Xã hội này đã làm được là tiếp tục làm và chúng ta phải làm khai hóa hội nhập trong sự trật tự của cả Càn Khôn Vũ-Trụ. Đó là chơn kinh, vô tự chơn kinh. Mọi người đã mang xác phàm xuống thế gian mà không có dũng chí, không tạo cơ hội để khai thác chính mình là một điều tằm tối và thua lỗ vô cùng, không phát triển được. Dù có tiền cho cách mấy rốt cuộc hồn xác thác ra ma chớ không có tiến hóa lên cõi thanh nhẹ được.

Pháp Vô Vi là một pháp để cho mọi người được khai triển tâm thức của chính mình và cảm nhận trực giác của chính mình để phát triển đi tới vô cùng, đó là ánh sáng rõ rệt hội tụ trong tâm thức của chính chúng ta. Xác của chúng ta có âm có dương, mà nếu chúng ta chịu hưởng thượng tu học là hội nhập trong ánh sáng vô biên thì tâm thức mới an yên mà ảnh hưởng người kế tiếp. Chú có duyên lành được dự một lần đại hội thôi nhưng mà chú cảm thấy thoải mái, chú hiểu được chú nhiều hơn thay vì chú tu nhờ đỡ cúng lạy, rốt cuộc Tiên Phật nào mà chứng cho chú? Tiên Phật là thoát hồn tiến hóa đi tới vô cùng làm sao xuống thế gian phục vụ chúng ta được, nếu chúng ta không chịu đi lên đồng chiều hướng như vậy thì làm sao Bề Trên độ chúng ta tiến được. Bằng chứng rõ ràng nhiều người đã cầu nguyện nhiều năm, cả một kiếp nhưng rốt cuộc nạn không giải được, nạn là bệnh hoạn đó. Ngày hôm nay chú biết vào trong cái giới bệnh hoạn, chú hiểu thế gian đều có những bệnh nan y, tâm làm thì thân chịu không có chối cãi được, dù thuốc Tiên cũng tạm mà thôi. Cái gì cũng là tạm, vạn sự trên đời là Không, không có sự thật, không làm được cái gì hết

ngoài Thượng Đế. Thượng Đế là ánh sáng vô cùng tận đã ban chiếu toàn cầu và để cho sanh linh tự thức và tự tiến. Nhưng sự sáng suốt của loài người lạm dụng bày ra chánh trị, bày ra quyền pháp đủ chuyện hết để trị con người, cố ý trị những người hung ác và để cho người ta hưởng thiện nhưng mà không có đường đi tới vô cùng, không hiểu được cho nên bày ra cúng quảy, cúng quảy cúng quảy, cúng hoài, cúng một lần là giết một con heo, cúng một lần là giết chết một con gà mang nghiệp sát mà không biết. Tội nghiệp cho chúng sinh, tập quán không tốt. Cho nên chúng ta phải tu để ảnh hưởng người kế tiếp là vậy. Tu để tự thức, tự khai triển trực giác của chính mình và khai sáng khối óc của Thượng Đế đã ân ban, thành tâm tu tiến, thấy rõ đường đi thì chung vui hòa bình. Cho nên Vô Vi luôn luôn có cuộc sống hòa bình. Sau khi hành thiện mọi người cảm giác được đời là tạm, chung vui trong thanh nhẹ, xây dựng dần tiến phần điển quang là chánh thức. Cho nên có cuộc sống chung vui hòa bình khắp thế giới là vậy. Tôi một thân một mình như chú đã biết, tiền không có, từ quê nhà cho đến đây cũng vậy thôi, giữ tâm lo tu, không có tiền nhiều như người khác nhưng vẫn đi đây đó được, đó là chứng minh Thượng Đế đã ân ban cho tôi, tôi mới có cơ hội. Chính bản thân tôi không làm được, không có khả năng đó, phải có tiền mới đi đây đi đó được, nhưng mà ngày hôm nay chú thấy tình thương của mọi người đã phát triển, chung vui hòa bình, tình thương là tiền bạc, tình thương là giá trị vô cùng thì bây giờ chú đi vào con đường tình thương là làm phước bán thuốc cho người uống hết bệnh, là chú tu phước và chú thiên nữa là phước huệ song tu. Nhân thân nan đắc pháp nan ngộ. Cái xác không phải dễ có nhưng mà chú có cái xác và có cái pháp chỉ thiếu hành mà thôi. Nếu chú hành thì chú sẽ phát triển, gia cang sẽ tốt lên, dẹp bỏ tai nạn trong nội tâm. Chúng ta chịu chung hành chung tiến là một, hội nhập với thanh quang của Thượng Đế mà tiến thì cuộc sống chúng ta sẽ được an nhiên và bất hoại.

Một năm chúng ta đã nhận biết bao nhiêu sự kích động và phản động của ngoại cảnh, ngày hôm nay đã đến bước vào thêm cuối năm tôi xin chúc vợ chồng và gia đình chú được vui khỏe.

Quý thương
Luong Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Nouméa, ngày 22 tháng 12 năm 1985

CÁCH MẠNG TÂM LINH

Hiền huynh hiền muội tại trần
Đóng vai ô trược, góp phần thanh cao
Hiện ra đủ sắc đủ màu
Phân ra giai cấp, trước sau bất bình
Bỏ quên thực chất tâm linh
Chạy theo vật chất, tự mình khổ đau
Cùng nhau lý luận đổi trao
Buồn nhiều vui ít, nhiệm màu khó minh
Tình Trời quán xuyên đẹp xinh
Tâm không chịu mở, khó minh ý Trời
Cha ban hết ý hết lời
Mong con cải cách, tự rời tham sân
Cảnh đời thể hiện nghĩa ân
Giúp hiền tiến hóa, tự lần sửa sai
Bên trong có sẵn thanh đài
Cảm minh Thiên Địa, tiến hoài không ngưng
Đứng đi cảm thức từ từng
Kẻ khôn người dại, con cưng của Trời
Khí thanh ban rải chẳng rời
Giúp con hít thở, lập đời thương yêu
Uyên ương tổ ấm giáo điều
Dạy cho hiểu đạo, đạt nhiều hồi sinh
Chẳng còn che lấp tâm linh
Biết mình hiểu họ, địa linh chung nhà
Thực thi nguyên lý nhần hòa
Thương yêu tha thứ mới là người ngoan
Thực thi hiếu nghĩa trọn màn
Đạo tâm tự thức thiên đàng tự đi
Đường Trời lớn rộng tự ghi
Chẳng còn trở ngại tự đi một mình

Quán thông tự thức chơn tình
Lấy không làm đích, tự mình dựng xây
Giúp người tâm trạng đổi thay
Hòa trong vui khổ ngày ngày tiến thân
Mỗi người đóng góp một phần
Đổi trao thực chất tự lần dự thi
Trong đời có đạo gắng ghi
Lễ Nghĩa Trí Tín, thực thi cảm hòa
Thương yêu tha thứ mặn mà
Sống trong đầm ấm chung nhà tiến thân
Tình đời cha mẹ nghĩa ân
Tình Trời lớn rộng tạo phần âm no
Khả năng tạo dựng đầy kho
Tùy tâm thanh tịnh tự mò tự đi
Chẳng còn nuôi dưỡng sân si
Quý yêu tha thứ tâm thì cảm an
Tình thương hòa cảm luận bàn
Minh đời minh đạo minh đường phải đi
Xác thân tại thế kỳ ni
Bước vào định luật ta thì phải tu
Tu là tu bỏ giải ngu
Chẳng còn khiêm khuyết an du thức hồn
Lý Trời sáng tỏ sanh tồn
Sanh trụ hoại diệt giải còn si mê
Tự mình thực hiện trở về
Cần khôn quy một chán chê chẳng còn
Cảm minh thức giác phần hồn
Đến đây học hỏi tự ôn thế tình
Đi đi lại lại một mình
Quy hồn quy vía, hưởng tình Trời ban
Học bài vay trả cảm an
Trở về thanh tịnh, khai màn đạo tâm
Tự mình cảm thức mừng thầm
Tâm không động loạn, chẳng làm chẳng sai
Thực thi nguyên lý thiên tài
Cha ban mùi đạo, dồi mài sửa tâm

Sanh ra cấu trúc nguyên âm
Khóc la đòi hỏi, hồi âm chuyển hình
Khí thanh tràn ngập tạo xinh
Tình Trời tình đất, tình minh tạo đời
Tiến thăng hợp thức hợp thời
Quy nguyên chơn trạng, mở lời nhủ khuyên
Khuyên người học hỏi triền miên
Tâm linh là chánh, đảo điên chẳng còn
Hai vai gánh nặng mỗi mòn
Học Bi Trí Dũng, chẳng còn đấu tranh
Chung lo giúp sức thực hành
Xác thân phải trả hồn thanh tự hòa
Trở về học hỏi thứ tha
Cha ban tình đẹp, chan hòa tình thương
Cảnh đời tạm bợ dựa nương
Thức tâm học hỏi tùy đường mà đi
Khùng này nhắc nhở một khi
Bạn tu bạn đắc trường thi cảm hòa
Đệ huynh tử muội một nhà.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Hai

BÁC ÁI TỪ BI, GIÓ XUÂN MƯA HOA KHẮP CHỖN
TU TÂM DƯỠNG TÍNH, NHƯ CON NHƯ CHÁU MUÔN NƠI

...
Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 19 tháng 1 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

*Nhất niên dung dị hựu phùng xuân
Bút huy tứ phương khai tân vận
Nhâm Tuất siển giáo hựu y thủy
Chư sinh lập chí nữu cần khôn.*

Dịch

Một năm qua lệ gặp xuân mừng
Vận mới bốn phương bút vẩy vùng
Nhâm Tuất pháp truyền y hết trước
Nữu trời bạn đạo chẳng xiêu lòng.

Tế Phật: Thời gian như bóng ngựa qua sông, chớp mắt năm cũ qua đi năm mới sắp đến, năm nay chính là năm con chó, do đó ta hi vọng chúng sinh đều một dạ trung thành là bởi lẽ chó không chê chủ nghèo (*Cẩu vô hiềm chủ bần*).

Thái Sinh: Thừa ân sư, con thấy lòng người đời nay còn kém xa loài chó, cho nên tinh thần trung nghĩa của bao kẻ không thể nào sánh kịp với loài gia súc này.

Tế Phật: Ha ha, trò ngoan của ta nói rất đúng, giống chó thật đúng là loại người chất phác, không hề tham muốn lợi lộc, cho nên không bị

chửi mắng về tội gian dối, bị rầy la về tội coi sóc cửa nhà không chu đáo. Còn con người thời nay nếu như bị cấp trên khiển trách hoặc cha mẹ mắng mỏ mấy câu liền oán trách mãi không thôi, bởi vậy giống chó là loại gia súc được người đời quý nhất.

Thái Sinh: Thừa, con trộm nghĩ người đời nay đã không có thì giờ nuôi súc vật.

Tế Phật: Tại sao không?

Thái Sinh: Vì mọi người bận rộn sinh đẻ nuôi nấng con cái, để phòng tới lúc tuổi già.

Tế Phật: Ha... ha... Nuôi nấng dạy dỗ con cái đó là trách nhiệm, giả sử không hoàn tất nổi trách nhiệm, mà lại còn lợi dụng danh nghĩa ấy để phòng tới lúc tuổi già có nơi nương tựa, thì đó là sự ỷ lại, sự ỷ ki. Nếu giữ mãi tâm địa này vô hình trung đã đè ép tâm linh trẻ thơ, bắt chúng phải gánh cái gánh nặng ỷ lại và ỷ ki của cha mẹ chúng suốt một đời sao. Nuôi dưỡng con cái chẳng qua chỉ là vấn đề đã sinh con thì phải nuôi, phải dạy, cho nên trách nhiệm đó chỉ có thể quy về chính mình chứ không được đổ lên đầu con trẻ.

Thái Sinh: Ân sư lý luận thật quả là cao minh, các bậc làm cha, làm mẹ trước hết phải có cái nhìn sáng suốt này, nếu được như vậy, thiết nghĩ gia đình sẽ hạnh phúc, xã hội sẽ thái hòa.

Tế Phật: Đó là cách tạo dựng nhân duyên loài người của tạo hóa, là cách vận chuyển của pháp lý hữu vi, là chân lý của cuộc đời, nên mới hàm

chứa ý nghĩa về trách nhiệm giáo hóa sâu xa đến như vậy.

Thái Sinh: Song, còn một số người sinh con đàn con đông, theo tôn ý của ân sư họ nên xử sự như thế nào?

Tế Phạt: Sách có câu: “Trời khó tin, mệnh khó bền” (*Thiên nan kham, mệnh mi thường*). Ý nói vận mệnh của con người khó mà toan tính nổi, cho nên trước hết phải biết luật nhân quả là trách nhiệm của cái ta nhỏ bé, chúng sinh là trách nhiệm của cái ta to lớn. Dĩ nhiên luật nhân quả ràng buộc con người rất nhiều, song vẫn có thể lấy “đức” biến hóa nhân quả, không cho luật nhân quả khống chế đời sống của ta. Còn nếu như ta cứ chịu khuất phục nhân quả, thì chẳng hóa ra là ta cam phận làm chúng sinh muôn đời muôn kiếp, vĩnh viễn không thể trở thành kẻ giác ngộ nổi hay sao? Mê và giác vốn chia hai

ngã, kẻ giác ngộ có thể thay đổi được luật nhân quả của tạo hóa, kẻ mê lầm mãi mãi nhận chịu sự chi phối của luật nhân quả đã an bài sẵn. Kẻ si mê nuôi con hi vọng lúc về già được chúng phụng dưỡng là mắc vào vòng nhân quả luân hồi; người giác ngộ nuôi dưỡng đạo để mình tâm kiên tính hầu vượt thoát khỏi vòng luân hồi nhân quả về cõi niết bàn.

Thái Sinh: Thưa, bữa nay trong Nhân Gian Du Ký ân sư đã đột nhiên đập tung được chướng ngại mà bấy lâu tôn giáo không dám đề cập tới, song đối với nhân gian nó lại là vấn đề thiết yếu... Ngày nay người xuất gia đông, nhưng ngày xưa ngài Mạnh Tử lại dạy: “Có ba tội bất hiếu, tội không nổi dõ là tội lớn nhất” (*Bất hiếu hữu tam, vô hậu vi đại*) như vậy thì hai quan điểm trên quả là trái ngược nhau, xin được rõ tôn ý của ân sư.

(còn tiếp)

